

32 år I SANDVIK

Åren 1963-1995

BILDER ATT MINNAS

Midsommardans vid gården

Utgivare: Sandviks Samfällighetsförening

Minnesbilder över SANDVIKS STUGFÖRENING sedermera Sandviks Samfällighet Åren 1963-1995

Året var 1962. I Östgöta Correspondenten och Östgöten fanns en dag en liten notis om att Linköpings Idrotts- och Fritidsnämnd kommer att hyra ut tomtmarker för sommarstugebebyggelse. Intresserade linköpingsbor kunde lämna in sin preliminära anmälan till intendent Ivar Lindskog. Områden som nämndes var Sågarholmen, Kristberga och Sandviks gård i Stjärnorp.

Vi reste runt och granskade alla tre platserna och Sandvik tycktes passa oss bäst. När intendent Lindskog hade fått in anmälningarna var det dags för den första informationsträffen i Sporthallen. Vi fick ta del av en kartskiss över tomterna. Då som nu, 49 stycken. Nu fick vi också en blankett där vi skulle prioritera vilken tomt vi ville ha i första, andra eller tredje hand.

Nu måste vi ju se på de olika tomterna. Tiden hade rusat iväg. Vi var redan inne i mars månad 1963. Snön lång fortfarande djup i skogen ovanför Sandviks gård. Några egenliga vägar fanns ju inte, utan vi gick och stampade över de timmeravverkningar som Kurt Johansson hade påbörjat. För övrigt stod skogen tät på de flesta håll. Vi traskade genom snömodd och ris med en ettåring på ryggen en hel dag. Tiden därefter blev orolig med väntan på besked om vilken tomt vi skulle få. Före den 20 maj skulle vi få besked. Samtidigt skulle tomthyran och vattenavgiften fastställas. Om jag minns rätt så blev hyran 150kr/år och vattenavgiften 25kr/år. Tillträdesdagen fastställdes. Samtidigt bildade vi stugföreningen. Dess förste ordförande blev Arne Lilja. Nu var det också tid att låta rita stugan och lämna in ansökan om byggnadslov till Byggnadsnämnden i Vreta Kloster kommun. Byggnadslovet kostade 25 kronor.

Vi hade bråda tider. Material till ett uthus skull fram. Ritningsförslag fick vi från Fritidsnämnden. Sedan skulle det inhandlas sopställ och latrinkärl. Vi köpte kollektivt och Kurt distribuerade dem ut till tomterna. Föreningen var aktiv och hjälpte till med inköpen, fastän avgiften till föreningen endast var 5 kr/år.

Festkommittén kom igång och ordande med midsommarfester. Den som var behjälplig med bullar och saft till midsommarfesten var familjen Arne och Maj Åkerbäck. Under 1960-talet drev också Maj Åkerbäck den lilla kioskrörelse som startades vid Sandvik.

För den som var intresserad av motion så spelades det fotboll mellan östra och västra området. Östra området avgick mestadels med segern.

Många sommarstugor har bytt ägare under åren som gått. Somliga har övertagits av barn eller barnbarn. Alltjämt så finns det en åldersstam kvar. Bland dessa har vi samlat några aktstycken och händelser värda att minnas.

Han byggde stugan på tomt nr 40 - Kalle Samuelsson. Eftersom han var åkare med egen lastbil blev han ofta anlita av oss andra. På så vis kunde han ta med ett lass sand eller jord och kombinera med sin egen resa till Sandvik. Problemet var att han tog fel tomt och när vi kom upp till stugan så låg det ett lass sand utan beställare. Han var hjälpsam. När han skulle hjälpa Olle på 46:an med sprängningen, bar det sig inte bättre än att laddningen blev för stor och en bumling for genom väggen och hamnade i vardagsrummet.

Olle på 46:an hade såväl som många andra byggt sin stuga med lösvirke. Det blev många turer med släpvagn och tungt lass på bilen. Han var reparatör till yrket och han hade alltid något på gång. Jag minns när han skulle starta sin motorgräsklippare, som han hade gjort översyn på. Han drog och drog i snöret men inget hände. Så pullande han för mycket och gräsklipparen stod i ljusan långa. Han skrek på mej: "Gunnar, det brinner i gräsklipparen!" Jag, som gick i bara kortbyxor och träskor och rensade jordgubbslandet, rusade in i uthuset och hämtade ett par potatissäckar som jag sen blötte i vattentunnan utanför. Det var den varmaste dagen på hela sommaren. Sen sprang jag som vinden över stock och sten. Framme vid branden så försökte jag att komma i närheten, så jag skulle kunna lägga över de blöta säckarna och släcka elden. Det lyckades. En tid därefter hade Olle köpt en annan begagnad motorgräsklippare, medan vi andra jagade med våra handgräsklippare.

"Vi har tillbringat många härliga somrar här i Sandvik, vårt paradiset på jorden", säger Thure.

Han skötte vägarna, sågade ner träd på beställning. Han körde sopor och latrin. Ända sedan begynnelsen har han hjälpt till med vattensystemet. Här måste man tala om stor och osjälvisk hjälp. Vi menar naturligtvis Kurt.

Med Åke Sundberg som sekreterare i föreningen ordnade vi en gemensam sopcontainer.

Under Ingvar Johanssons ordförandeskap gick omställningen till samfällighet smidigt.

Sommaren 1994 var torr. Vi hade stora besvär med vattenförsörjningen varför styrelsen beslutade att en tredje källa skulle borraras. Detta krävde mer pengar i kassan, varför en extra uttaxering gjordes.-

Vad framtiden har att bjuda på, detta kan vi bara fundera över. Men även när yngre generationer träder till bör de snart nog känna en stor glädje över att det finns en sådan plats som Sandvik.

Den blå
Horisonten
Roxen
Affären
Resturanten
Hagen i sen-
sommars 1995.